

CAMÍ PER FER pàg 3

Molt de guanyat, molt per lluitar: un 8M vist per dones d'abans i d'avui

ESPORTS pàg 20

Carla Pérez (CBF Cerdanyola): "El Lima Horta Bàsquet era i sempre serà casa meva"

líniahorta ^{13 anys} guinardó

Març 2022 · Núm. 134 · liniahorta.cat

Obre el centre d'addiccions del barri del Baix Guinardó

L'espai ha generat inquietud entre una part del veïnat, però els seus usuaris diuen que no causaran problemes pàg 10

Compromesos

Onada de solidaritat amb Ucraïna pàg 10

Foto: AV Montbau

VANDALISME pàg 10

Fan pintades a cotxes del pàrquing on hi havia l'Hort El Bröt

BAIX GUINARDÓ pàg 10

Operatiu policial en un bar que acumula queixes dels veïns

COMERÇ pàg 14

L'Ajuntament vol protegir més els comerços emblemàtics

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Más información en el interior

Esta campaña, más que nunca, estamos cerca de ti

Ejercicio 2020

CAMPAÑA RENTA 2020

Cofeic en un Profesional Titulado APTCB

Si has estado en ERTE iestás obligado!

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en: f t i p

**UNHCR
ACNUR**
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

**LES PERSONES QUE ESTAN
FUGINT ET NECESSITEN**

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

EMERGENCIA EN UCRAANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Molt de guanyat, molt per lluitar

» Dones d'abans i d'avui comparen amb motiu del 8M els drets que hi havia fa 80 anys amb els d'ara
 » Les seves històries mostren que s'ha avançat molt però que també queda molt per a la igualtat plena

Alba Losada
BARCELONA

Quan la Milagros Malvárez i el seu marit Francisco Ribet van tenir el seu primer fill després de casar-se, ella va començar a dedicar la major part del seu temps al mateix que gairebé totes les dones entre els anys cinquanta i seixanta: cuidar els fills, mantenir neta la casa i cuinar. Tal com recorda ara Malvárez als seus 92 anys, "la vida es reduïa a això i a anar al cine els dissabtes i a missa els diumenges". El to de les seves paraules denota que no li grinyola res d'aquells temps. Per a ella això era "normal", però per a les dones de les generacions d'avui és una realitat que costa d'encaixar. Un exemple és la postura de la Laura Castells, de 26 anys. "No poder triar em faria sentir empresonada", assegura.

La disparitat d'opinions d'aquestes dues dones que es porten més de seixanta anys reflecteix com han millorat els drets i les llibertats de les dones amb el pas de les dècades, tot i que no prou. Encara hi ha massa discriminacions en molts àmbits. Un d'ells és el món laboral. Una altra jove de 26 anys, l'Amanda Lage, indica que quan ha treballat en el sector de la restauració ha vist com normalment els cuiners són homes i aquests poden tractar les cambreres –gairebé totes dones– "d'inferiors". Això no és tot. "Encara es creu que nosaltres no podem fer certes feines i, a més, podem acabar en les més precàries", recalca Lage.

La situació de Castells és una mica millor en el sector de la producció audiovisual. Entre treballadors i treballadores del seu mateix rang, indica, no nota diferències ni discriminacions, però la presa de decisions continua en les

Laura Castells i Milagros Málvarez representen dues generacions diferents amb reptes compartits. Fotos cedides

mans de sempre: les dels homes. "No podem estar contentes només per estar millor considerades que les nostres mares o àvies, perquè encara no tenim la igualtat que hauríem de tenir", insisteix.

Sigui com sigui, que s'ha avançat molt és un fet. Només cal escoltar el testimoni de l'Olga Cardoso, de 93 anys. Als anys cinquanta, subratlla, va haver de deixar la seva feina a la central de Telefónica de Vigo quan va decidir casar-se. "Les que ens casàvem havíem de demanar una excepció forçosa, i no ens n'explícaven el motiu", relata.

LA (NO) LLIBERTAT

No sortir sense el seu marit Francisco o tornar a casa sola de nit són possibilitats que Malvárez ni es plantejava. "No era l'habitual i no m'enfadava, perquè sabia que no ho havia de fer i, a més, ell tam-

poc sortia sense mi", assegura. Aquesta realitat va començar a canviar quan va passar una de les poques coses que fa dècades podien donar una mica de llibertat a una mare: els fills es van fer grans. "M'agradava anar al Mercat dels Encants a comprar", apunta. Per part seva, Cardoso tampoc veia amb bons ulls estar-se fora de casa "més del compte". "No m'agradava tornar tard si el meu marit estava, per exemple, mirant el futbol", sosté.

Les dones d'avui sí que tornen tard i soles a casa, encara que, malauradament, no sempre fan el camí amb tranquil·litat. És per aquesta raó que de vegades emprèn certes tècniques. Castells, explica, es posa música hip-hop o truca a alguna persona propera per sentir-se acompanyada. Per part seva, Lage canvia de vorera quan veu un desconegut caminant

darrere seu o, sense voler, està pendent dels sorolls. "Ho fem pel que hem vist que pot passar en aquestes situacions", diu Lage fent referència a uns moments que li fan dir que no se sent prou lliure. Per a ella està molt clar: "Hauríem de poder tornar d'on fos sense por". Aquest pensament també es llegeix entre les paraules de Castells, tot i que quan està lluny dels escenaris que la poden intimidar sap com sentir-se lliure. "Tinc un grup de hip-hop en el qual totes som noies, i quan ballo em puc expressar, sincerar i sentir lliure", celebra.

EL QUE NO ES VA PODER FER

Cada persona es penedeix d'una cosa o d'una altra en funció de la seva història de vida o del context social en el qual va créixer, i això és evident en els quatre testimonis d'aquest reportatge. Tant a

Cardoso com a Malvárez els hauria agradat estudiar més, sobretot a la segona, la qual va haver de deixar d'anar a l'escola amb només 12 anys. En canvi, Lage i Castells es penedeixen de no haver defensat de més joves les llibertats que sempre haurien d'haver tingut. "M'hauria agradat no deixar de vestir amb certa roba per evitar que em fessin comentaris pel carrer", reconeix Lage.

Aquest fet, el de rebre comentaris que no s'han demanat sobre el mateix cos, encara passa massa sovint. I tal com insisteix Castells, aquest és només un dels molts motius, la punta de l'iceberg, pels quals continua fent falta celebrar cada 8 de març el Dia Internacional de la Dona. "Tant de bo algun dia puguem reivindicar menys els nostres drets, perquè això voldrà dir que per fi tenim igualtat plena", conclou.

Segueix-nos a les xarxes socials
@liniaxarxa

facebook
 twitter
 instagram

Tribuna

La Barcelona del sí

per Carlos Prieto

Foto: Línia

Hi ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacances efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC

Aquí es piula

El Twitter en paper

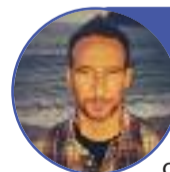
@lluciamis

És impossible mantenir l'equilibri emocional, amb la barreja d'intensitats de tota mena en primera persona que hi ha al *timeline*. La incoherència és tan bèstia, el relat tan foll, que optes per la distància superficial o t'enfoneses en la bogeria. El cap i el cor a punt d'esclatar.

@EvaPiquer

Avui [8 de març] és un dia com un altre per engegar a la puta merda els qui ens menyspreen, els qui ens ofenen, els qui devaluen la nostra feina, els qui ens jutgen perquè no-sé-qui és la nostra parella, els qui ens empenyen a continuar reivindicant evidències. Bon dia tingueu.

@ManelAlias

[Sobre Rússia] Del govern que anomena operació de pau una guerra, del règim dictatorial que vol "desnazificar" una democràcia, del govern que per evitar refugiats del Donbass causa una onada molt més gran de refugiats, ara nova perla: entra en guerra per evitar la guerra!

@nicolastomas

L'alcalde de Besiers, una de les figures de l'extrema dreta francesa, va empaperar tota la ciutat contra l'acollida de refugiats (sirians) i va intentar fer un referèndum contra els refugiats que li volien "imposar" que acollís. Ara vol ajudar els refugiats ucraïnesos.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 15472-2010

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Associació de Veïns i Veïnes de Montbau

L'Associació de Veïns i Veïnes de Montbau ha estat una de les entitats del districte que s'ha implicat en la recollida de material per a Ucraïna. Una solidaritat que en les darreres setmanes s'ha pogut veure arreu de la ciutat.

pàgina 10

AV de Montbau

HORTA-GUINARDÓ

El Centre d'Acollida Temporal per a Persones sense Llar i Addicions del Baix Guinardó va obrir el passat 12 de març. Des de l'AFA de l'Escola Mas Casanovas, situada al costat del centre, denuncien que el Districte no els ha mantingut informats.

pàgina 10

Districte

AJUNTAMENT DE BCN

L'Ajuntament vol protegir més els comerços emblemàtics de la ciutat i, per aconseguir-ho, planteja la creació d'un protocol intern per actuar davant de casos on, si hi ha un canvi de propietat, es pugui garantir el futur de l'establiment.

pàgina 14

Ajuntament

El + llegit

líniahorta.cat

- 1 *Un projecte a la Vall d'Hebron lluita contra l'aïllament de la gent gran*
- 2 *TMB es compromet a acabar amb les vibracions de l'L5*
- 3 *La Torre Garcini, més a prop de ser un casal d'avis*
- 4 *Maria Seguí: "El bàsquet realment m'activa quan no em van bé les coses"*
- 5 *Lesglésia de Sant Genís dels Agudells resisteix el foc i el pas dels anys*

A qui li interessa la guerra?

per Pedro Jesús Fernández

Circula per les xarxes socials una pregunta sobre la diferència que hi ha entre un magnat i un oligarca. El primer, diu la resposta, és un depredador estatunidenc, mentre que el segon és un sàtrapa rus.

No descobrirem res de nou si afirmem que aquesta guerra interessa, sobretot, a les grans corporacions internacionals i als qui controlen els exèrcits. Uns i altres, amb l'excusa de defensar la sobirania de les nacions, en realitat el que busquen és continuar espoliant les classes treballadores, indefenses davant de tanta barbàrie. Ni als magnats estatunidencs ni als oligarques russos els preocupa el benestar de la gent, només ansien més poder i riquesa.

Els estats europeus només són convidats de pedra sense cap capacitat de decisió que no sigui obeir el que decideixen els Estats Units. La doble moral dels països de la UE es manifesta amb una cruïra brutal i egoista, veient com s'obren les portes als refugiats ucraïnesos que fugen de la guerra mentre les clausuren per no acollir milers de ciutadans afgans, víctimes d'un conflicte en el qual l'OTAN va estar implicada.

Les guerres són un motiu per vendre armes (en molts casos obsoletes), reconstruir tot el que s'ha destrossat i justificar la retallada de llibertats. I els guanyadors sempre són els mateixos: els que les fan des dels despatxos.

És vergonyós que gran part dels fons europeus previstos per combatre les desigualtats generades per la pandèmia ara es destinin a comprar armaments, que

no salvaran vides, sinó tot el contrari. Les guerres sempre ens deixen morts i, com algú va dir, sempre són els nostres.

Els diners que els governs destinen a les guerres provenen de les retallades a les nostres pensions i als serveis públics essencials. La guerra no ha sigut mai la solució dels problemes. La guerra torna estúpids els vencedors i rancorosos els vençuts. És un crim contra la humanitat que, en general, sorgeix de conflictes d'interessos que no s'intenten resoldre amb el diàleg.

Actualment, els que diuen que "si vols la pau, t'has de preparar per a la guerra" només poden ser els fabricants d'armes, ja que la pau és fruit del diàleg i de l'esforç d'homes i dones per crear un món més just i solidari. Només hi ha una guerra justificada, que és la lluita contra els espoliadors i depredadors del planeta, contra la fam i la pobresa, contra les desigualtats i en defensa dels drets humans.

Fins ara, el segle XX ha estat el més mortífer de la història, però sembla que hi ha a qui li interessa superar-lo i no té cap problema ni remordiment a alimentar i provocar guerres arreu del planeta, no només a Europa.

Hi ha qui diu que la guerra es podria haver evitat, ja que el sàtrapa rus feia temps que intentava negociar un acord amb les

potències occidentals. Només calia seure a dialogar, escoltar els arguments de Moscou i signar l'acord en el qual, entre altres qüestions, l'OTAN es comprometia a no col·locar armes nuclears a les seves fronteres. Però sembla, segons diuen els experts, que als oligarques estatunidencs no els interessava cap negociació i la UE està sotmesa als dictats dels Estats Units.

Per primera vegada en la seva història, la UE finançarà la compra d'armes destinades a una de les parts del conflicte, oblidant-se que, el 2015, l'ONU va proclamar el compromís de promoure societats pacífiques.

Possiblement, algú pensi que situar-se en l'equidistància és d'hipòcrites, que cal denunciar i condemnar tota acció de força vingui d'on vingui, que el primer és aturar la guerra. I estem d'acord. Per això, el primer que s'ha de fer és aconseguir un alto el foc, establir un marc de seguretat compartida a la zona, alhora que s'aposta per la cooperació, la pau i el desenvolupament.

Si les classes treballadores s'uneixen contra els oligarques d'un cantó i un altre, segur que ho aconsegueixen. Mai hem d'oblidar que les guerres les proclamen els poderosos per incrementar les seves riqueses i les paguem les classes treballadores amb els nostres morts.

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#8MDiaDeLaDona

@taniaverge: En la "normalitat" en què vivim, les dones cobrem de mitjana uns 6.000€ menys que els homes. Volem una #NormalitatFeminista on no existeixi la bretxa salarial.

#GaudíEnFemení

@MariaCuso: Aquesta és la nit de les dones creadores, de la diversitat, de la mirada social i, sobretot, de 'Sis dies corrents', que es corona com a millor pel·lícula dels Gaudí.

#BonViatgePauRiba

@casals_neus: «Que si te'n vas, sentis a dir-te: "Quan em mori, enyoraré enyorar-te"». Bon viatge, Pau Riba. Seguirà ben lluminosa la teva estrella.

Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

Es protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjorar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Les millors perles

Una festassa menjant cebes i escoltant cançons en català: així és una calçotada segons el *youtuber* mexicà Luisito Comunica, un dels més seguits del món. Va acabar a una calçotada d'Arran per casualitat i ho va compartir a les xarxes.

Rita Barbera es presenta a les eleccions a l'alcaldia de Palerm. No és que la popular política valenciana hagi ressuscitat i s'hagi canviat de ciutat, és que hi ha una altra Rita Barbera: italiana i sense accent al cognom.

L'elixir de l'eterna joventut ja no és només una fantasia. Un equip liderat pel científic espanyol Juan Carlos Izpisua ha aconseguit rejuvenir ratolins, amb una tècnica, però, que encara està lluny de poder-se aplicar en humans.

Una sèrie de Netflix ha patit un robatori en un rodatge. Els lladres s'han emportat objectes per valor de 330.000 euros. La ironia de tot plegat és que es tracta de la sèrie *Lupin*, en què Omar Sy encarna el famós lladre professional.

Joan Mateu Parra/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna oberta

L'acollida de persones sense llar i amb addiccions

per Pablo Ramos i Maria Luisa D'Addabbo (Barcelona en Comú)

Foto: Eii Don/ACN

Ens hem proposat escriure aquestes línies per poder exposar amb calma (i després d'haver-ho visitat) per què creiem que un servei com el que ja ha arribat al nostre districte és essencial.

El centre d'acollida per a persones sense llar amb consum es va obrir durant el període més dur de la pandèmia, quan totes estàvem confinades a les nostres cases, i es va poder ubicar a les Corts, a un espai cedit per la Fundació Pere Tarrés que estava buit. Ara, després d'una licitació pública, el servei aterra a Horta-Guinardó sent un equipament pioner a tot l'Estat pel seu abordatge i la seva funció, que segueix les línies marcades pel Pla de Drogues de Barcelona, aprovat per unanimitat el passat mes de febrer i que compta amb el cofinançament de la Generalitat de Catalunya.

Vam poder veure amb els nostres propis ulls com funciona l'equipament a les Corts i ens vam trobar un servei innovador i pioner, molt necessari a la nostra ciutat. El centre canvia l'enfocament en l'acompanyament a les persones sense llar en situació d'addicció, ja que és un centre residencial (és a dir, que el centre és la seva llar) on les persones que hi viuen troben un espai segur, amb acompanyament emocional, amb programes de reducció de danys per reduir els consums i, sobretot, troben un lloc i un equip de professionals que els ajuden a reconstruir les seves trajectòries vitals. Una majoria significativa de les persones que han passat pel centre ha reduït el seu consum de manera notable (del 50% fins al 70%) i 30 de les persones residents han avançat en el seu procés d'autonomia i ja viuen fora del centre. També s'ha de destacar la perspectiva de gènere de l'equipament, que atén les necessitats específiques de les dones, sovint víctimes de violències masclistes que posen en risc les seves vides al carrer.

Les addiccions són malalties que ens poden afectar a totes i són especialment devastadores perquè ens aïllen i van, a poc a poc, destruint els llaços amb les persones que estimem i ens estimen. És per això que creiem fermament que cal que l'Ajuntament entomi les seves obligacions com a administració pública i treballi per ga-

rantir els drets de tota la ciutadania, amb una voluntat ferma de no deixar ningú enrere, tractant totes les persones amb la dignitat que tothom mereix.

Des de l'administració hem de cuidar de tothom perquè totes les vides així ho mereixen. Però no només ha de cuidar l'administració, s'ha de fer en comunitat. És per això que, abans del trasllat, totes les parts implicades vam preveure un procés de treball comunitari i d'informació amb veïnes i veïns, entitats i equipaments del barri del Baix Guinardó, amb l'objectiu de treballar plegades els neguits que poguéssim despertar l'arribada del servei. Amb aquesta finalitat vam dissenyar i estem duent a terme diverses trobades amb agents del nostre territori per tal de facilitar, entre totes, l'aterratge de l'equipament i el seu arrelament comunitari, així com la creació de la taula de seguiment de la implantació del centre, que es reuneix cada quinze dies.

Ens cal tota la nostra cura com a Ajuntament i, amb l'objectiu de treballar amb el màxim respecte cap a totes les parts, hem previst i estem desenvolupant un acompanyament específic a l'escola i la comunitat educativa del Mas Casanovas, ja que som conscients que és aquest el punt on hi ha més neguits i on cal saber escoltar i acompanyar amb major delicadesa per tal de mirar quines mesures poden ser més útils per reduir tensions i facilitar una bona convivència.

Estem més convençudes que mai de la necessitat d'aquest equipament, sobretot després de la nostra visita al centre, de la qual ens queden els records de les rialles alegres dels nens i nenes jugant al pati de l'escola al costat del centre, la tranquil·litat del dia a dia al voltant i les mirades d'agraïment dels usuaris i usuàries per tenir finalment una llar i tot el suport que necessiten, i la professionalitat i l'enorme sensibilitat del personal que, dia rere dia, fa realitat aquest projecte tan innovador.

Sabem que la convivència harmoniosa és l'únic futur que li espera al barri del Baix Guinardó. Entre totes construirem un orgull de barri ferm, solidari i comunitari, i en uns mesos podrem explicar plegades com, cuidant-nos entre totes, ens fem millors veïnes i veïns.

“

**Una ciutat
fraterna, amable
i saludable
és una ciutat
que ens cuida
i acompanya
en els millors
però també en
els pitjors moments
que puguem viure**

”

Flaixos

@gabrielrufian: No sé si os habéis dado cuenta, pero la Casa Real y el Gobierno están aprovechando el ruido de las bombas para “arreglar” lo de Juan Carlos.

@alexsnclmnt: El curiós fenomen de la gent que en una setmana ha après a dir Kyiv però encara diu Gerona, Lèrida, Tar-rasa i Mahón.

@paucusi: Hi ha lavabos que apaguen el llum automàticament, com si estar cagant en un Buenas Migas a les set de la tarda no fos prou humiliant.

Aigualtat

nom (fem.)

1. Dret dels perceptors de **pensions mínimes** contributives a acollir-se a la tarifa social del cànon de l'aigua per reduir la seva factura.

Tarifa social del cànon de l'aigua

100% de bonificació si no superes els 9 metres cúbics d'aigua al mes.

50% si superes els 9 metres cúbics d'aigua al mes.

Bonificació aplicada sobre el cànon de l'aigua, un impost que representa el 30% de la factura de l'aigua.

Sol·licita la tarifa social del cànon de l'aigua al 012 o a la web aca.gencat.cat

Gràcies als fons europeus, es renovaran els dos ascensors del carrer del Telègraf i se substituiran les escales mecàniques del carrer d'Arenys. Les obres acabaran el juliol del 2022 i el setembre del 2023, respectivament.

Obre el centre per a persones amb addiccions i sense llar

» L'espai es troba a prop de l'Escola Mas Casanovas i l'AFA s'ha queixat
» Es vol garantir la convivència amb més agents de Guàrdia Urbana

EL BAIX GUINARDÓ ▶ El Centre d'Acollida Temporal per a Persones sense Llar i Addiccions va obrir les portes el passat 12 de març. Aquest feia mesos que havia posat en alerta l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'Escola Mas Casanovas perquè la ubicació on es troba és l'Hotel Aristol, situat a pocs metres de l'escola. Després de mesos de converses amb el Districte, una membre de l'AFA, Vanessa Gasull, fa una valoració "totalment negativa" de com s'ha gestionat la situació fins a l'obertura. "No estem en contra dels usuaris, sinó de com l'administració ha fet les coses", afirma.

Els motius que hi ha darrere les paraules de Gasull són diversos. El Districte, diu, no els ha fet arribar els documents demanats des del passat desembre sobre l'entorn on es troba el centre o l'impacte que podria tenir en els alumnes. A més, tot i haver preguntat abans la data d'obertura,

L'hotel, a l'esquerra, i l'escola, a la dreta. Foto: Google Maps

assegura que no se'ls va comunicar fins al mateix 12 de març a través d'un correu electrònic.

D'altra banda, el que sí que ha explicat el Districte a l'AFA, reconeix Gasull, és que hi haurà més Guàrdia Urbana i neteja i també mediadors per intentar que hi hagi bona convivència entre l'escola i el nou espai. Pel que fa als mediadors, el gerent del Districte, Eduard Vicente, va dir en el

consell de barri de finals de febrer que hi seran sobretot en hores d'entrada i sortida escolars. "Seran un lligam entre l'escola i el centre", va indicar.

"SOM GENT NORMAL"

Per la seva banda, usuaris del centre han afirmat a beteve que la seva presència "no farà canviar el barri" i s'ha defensat de les crítiques recordant que són "gent normal".

L'operatiu policial. Foto cedida

Troben drogues en un bar on afloren les queixes veïnals

SUCCESSOS ▶ El bar El Sabor II, situat al número 36 de la ronda del Guinardó, va ser el 4 de març escenari d'una operació de la Guàrdia Urbana. Tal com informen fonts municipals, el motiu va ser donar resposta a denúncies veïnals que alertaven de tràfic de drogues en el local. Els agents, afegeixen, en van trobar entre algunes persones i, a més, van detectar "infraccions administratives" a l'establiment. Tal com asseguren les

mateixes fonts municipals, anteriorment ja s'havien fet moltes inspeccions en aquest bar.

Fonts veïnals de la zona denuncien que és un niu de molèsties des de fa uns dos anys. Algunes de les queixes tenen a veure amb sorolls continuats a la nit, orines, excrements o vòmits en un portal, rodes de cotxes punxades, baralles o mobiliari particular trencat. També els han vist "amagar coses" quan veuen la policia.

Pintades als cotxes del pàrquing on hi havia El Bröt

CONVIVÈNCIA ▶ Les polèmiques entorn del solar del Torrent de Lligalbé del Baix Guinardó continuen. El passat 8 de març van aparèixer pintats diversos cotxes al pàrquing provisional que es va fer al costat d'aquest solar, just després que es desallotgés l'hort comunitari El Bröt. Per part seva, des de l'Hort El Bröt van afirmar a Twitter que es desmarquen "totalment" d'aquest acte de vandalisme. "Rebutgem els actes vandàlics d'aquesta nit", afegien.

Quan l'hort es va desallotjar el passat mes de febrer els seus in-

tegrants es van mostrar indignats. Fonts veïnals de la zona, però, van dir que se sentien "alleugerits". La raó? Els usos d'aquest terreny acumulen un ampli historial de conflictes. Des de l'Associació de Veïns del Baix Guinardó van assegurar fa uns mesos que, mentre els integrants del Bröt havien ocupat el solar el maig de l'any passat per fer l'hort sense demanar permís al Districte, ells hi volien fer activitats per al veïnat. Per la seva banda, des del Bröt segueixen defensant la importància d'aquests projectes comunitaris.

El districte es bolca amb Ucraïna recollint material

Material recollit per l'entitat veïnal. Foto: Associació de Veïns de Montbau

SOLIDARITAT ▶ La guerra d'Ucraïna ha deixat imatges terribles que tant de bo no s'haguessin produït mai. Com a resposta també s'han vist accions solidàries que busquen pal·liar el dolor de milions de persones. Horta-Guinardó és un dels molts llocs de Barcelona on s'ha vist la solidaritat de la mà de persones o comerços que han recollit material d'ajuda.

Un exemple és un grup de veïns de Montbau. Tal com explica una integrant de l'Associació de Veïns de Montbau, Cristina Puigdomènech, aquestes persones

han fet, amb l'ajuda de l'entitat veïnal, una crida al veïnat i entitats del barri perquè portin menjar al local de l'associació. Altres accions solidàries similars també han estat protagonitzades pel Centre Educatiu i Terapèutic Carrilet o per diversos comerços associats a Cor d'Horta. La dinamitzadora de l'eix comercial, Raquel Júlvez, explica que un d'ells, l'Escola Immaculada Concepció d'Horta, ha anat més enllà confeccionant punts de llibre per vendre i recaptar diners per a una ONG que ajuda Ucraïna.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Aigües de Barcelona beneficia el 2021 més de 118.000 persones a través de 199 iniciatives socials

Els reptes que ha posat damunt la taula la pandèmia se sumen a alguns dels desafiaments a què ja s'enfrontava el planeta abans de l'arribada i l'impacte de la covid-19, com la pobresa, l'emergència climàtica o la lluita contra les desigualtats.

En aquest context, el paper de les aliances entre el sector públic i el privat ha esdevingut clau a l'hora de fer front als desafiaments del present i el futur, amb una mirada posada al 2030. A tall d'exemple, Aigües de Barcelona, l'empresa gestora del cicle integral de l'aigua, ha signat 23 protocols contra la pobresa energètica i ha impulsat un Pacte Social, juntament amb 17 ajuntaments, basat en la cooperació i el diàleg i que, a través de les taules de treball a cada municipi, posa en marxa plans d'acció amb iniciatives concretes per contribuir a la recuperació social i econòmica.

Per fer palesa la seva contribució, Aigües de Barcelona va presentar el balanç d'activitat, basat en indicadors ESG (acció social, ambiental, transparència i governança), a l'acte "Amb S de Social", el 3 de març a la Central Cornel·là. Amb l'objectiu de retre comptes davant els grups de relació, la companyia

va explicar la seva aportació de valor a través dels projectes i iniciatives desenvolupades durant el 2021, i que han ajudat a millorar la qualitat de vida de les persones i al desenvolupament sostenible de l'entorn metropolità de Barcelona.

Acció social per millorar la qualitat de vida de les persones
Durant l'acte, el conseller delegat d'Aigües de Barcelona, Felipe Campos, va explicar que la companyia treballa per contribuir a una "transformació social cap a un model més sostenible, just, solidari i inclusiu, amb la finalitat de millorar

la qualitat de vida i el futur de les persones". I amb aquesta voluntat,

la companyia ha participat en 199 iniciatives socials, de la mà de 145 entitats i 23 ajuntaments, i que ja

han beneficiat més de 118.000 persones directament i més de 630.000 de forma indirecta.

Per fomentar l'ocupació i l'ocupabilitat de persones en situació de vulnerabilitat, Aigües de Barcelona està implementant 32 programes socials.

Full de ruta cap a neutralitat climàtica

L'aigua és un recurs escàs que pateix directament les conseqüències del canvi climàtic, així que, en el seu compromís amb la salut del planeta, Aigües de

Barcelona va aprovar el 2021 la seva política d'acció climàtica i el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Aigües de Barcelona va aprovar el 2021 el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Segons les dades presentades, la companyia ha reduït la petjada de carboni un 50,82% des de l'any 2015, i durant el 2021, ha aconseguit regenerar 38 hm³ d'aigua —l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques—, la qual cosa ha permès alliberar consum d'aigua potable i mantenir el cabal ecològic del riu Llobregat, injectar aigua regenerada als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina o fer-la servir per a usos agraris.

Producte local COMERC VERD

Als comerços verds t'expliquen el valor dels aliments

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de Barcelona | COMERC VERD | Estratègia d'Alimentació Sostenible Barcelona 2020

Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyala que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyala. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre

La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%”,afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions a *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”,afegeix. Durant el sermó, critica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot

La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thaïs, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té -o té poc desenvolupat- la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Succeeix un fe-

Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020

A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenyala que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

La reforma que s'ha de fer al mercat gracienc de l'Estrella l'obligarà traslladar-se temporalment als Jardins del Baix Guinardó, tal com va avançar *beteve*. Es preveu que aquest equipament s'instal·li en una carpa provisional.

La pujada del preu de la llum i la benzina preocupa el comerç

SUBMINISTRES ▶ L'augment del preu de la llum a nivells històrics va fer fa uns mesos aflorar preocupacions arreu de la ciutat i del districte, però l'empitjorament de la situació arran de la guerra d'Ucraïna ha amoïnada encara més moltes persones. Això no és tot. Per si no n'hi hagués prou amb l'actual preu de la llum, ara també ha augmentat el de la benzina de manera desorbitada.

La dinamitzadora de l'associació de comerciants Cor d'Horta, Raquel Júlvez, explica que l'augment del preu de la llum es nota entre associats. Per tal de no patir tant aquesta pujada, alguns han canviat les bombetes per llums LED, "que consumeixen menys", o posen menys estona la calefacció. "De moment no ha tancat cap establiment pel tema de la llum, però es mira molt més el que es gasta", reconeix.

Pel que fa a la benzina, recalca que pot acabar repercutint en el preu final de la cadena de consum, i això també tindrà conseqüències. "Ens afectarà a

El preu de la llum puja des de fa mesos. Foto: Twitter (@gironi100)

tots perquè els sous no pugen i, durant la pandèmia, han fet fora de la feina molta gent", lamenta Júlvez.

Davant dels canvis que està vivint el comerç, no pot evitar recordar que l'augment de preus i la guerra d'Ucraïna, que genera en molts la por a un desastre a escala europea, s'estan produint quan encara no ha acabat la

pandèmia. I aquesta encara afecta el comerç. "Hi ha associats que tenen dependents o altres treballadors contagiats", recorda. Tota aquesta situació fa que l'aspiració més important d'ara dels comerciants sigui sobreviure per sobre de tot. "Anem subsint dia a dia. No pensem més enllà, perquè no es pot saber què passarà demà", admet Júlvez.

Amplien els horaris a les zones turístiques de la ciutat

HORARIS ▶ L'Ajuntament i els agents socials van signar el passat dimarts 22 de febrer l'acord per ampliar els dies d'obertura comercial a les zones turístiques i el Ple de l'Ajuntament el va aprovar el passat divendres 25 de febrer, per després portar-lo a la Direcció de Comerç de la Generalitat.

La mesura, principalment, permetrà als comerços de les anomenades zones de gran afluència turística obrir els diumenges i festius entre les 12 del migdia i les vuit del vespre, en-

tre el 15 de maig i el 15 de setembre. La norma serà vigent fins al 31 de desembre de 2025, moment en què caldrà aprovar una nova regulació.

"LLOCS DE TREBALL"

Per part seva, el primer tinent d'alcalde de la ciutat, el socialista Jaume Collboni, va celebrar durant la presentació de l'acord que aquest serà positiu per a la ciutat. Des del seu punt de vista, l'ampliació dels horaris comercials crearà "centenars o milers de llocs de treball".

L'acord es va signar el passat 22 de febrer. Foto: Ajuntament

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Estimar Barcelona és cuidar-la

Cuidem Barcelona

Ajuda'ns a mantenir neta la ciutat,
comunica les incidències al web
cuidem.barcelona o al 010

Ajuntament de
Barcelona

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Els mercats reafirmen la seva aposta pel Comerç Verd

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

La posada en marxa del projecte Comerç Verd ha estat tot un èxit. La iniciativa, que va arrencar el juny del 2021 amb l'objectiu de reivindicar els productes ecològics, de proximitat i de temporada als mercats municipals de Barcelona, ja compta amb més de 600 establiments associats.

Aquest projecte –que està impulsat per l'Institut Municipal de Mercats de

Barcelona (IMMB), el Comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona i la Federació de Mercats Municipals de Barcelona (FEMM)– suposa un important salt quantitatiu pel que fa a l'oferta d'aliments locals, ecològics, de petits productors, de pagès o de llotja que es consumeixen a Barcelona.

Sota el paraigua de les iniciatives promogudes amb motiu del reconeixement

de Barcelona com la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible del 2021, Comerç Verd s'iniciava al juny amb una prova pilot en sis mercats de la ciutat. La gran acollida que va tenir el programa va fer que en poc més de tres mesos ja s'assolís la xifra de més de 550 establiments adherits, on la ciutadania pot trobar productes tan variats com fruita, verdura, llegums, aviram i ous, carn, cansalada i altres carns de xarcuteria i formatges.

La progressió, però, no es va aturar i el desembre del 2021 el nombre de comerços adherits superava folgadoament els 600. Aquesta xifra suposa que més de la meitat dels establiments que ofereixen

Més de la meitat dels comerços de mercat amb producte ecològic formen part de la iniciativa

productes ecològics i de proximitat als mercats de Barcelona formen part de la iniciativa.

Durant aquest 2022, la intenció dels impulsors del projecte és poder donar-li continuïtat desenvolupant en paral·lel altres accions que tinguin per objectiu millorar la sostenibilitat dels mercats, com ara la prevenció dels residus de plàstic d'un sol ús o la integració d'energies renovables, per exemple.

Per poder identificar els comerços membres de la iniciativa només cal fixar-se en la senyalització dels productes, que està dividida en diverses categories: producte local i ecològic, és a dir, tots els productes inclosos al projecte; producte de pagès, com fruita, verdura, aviram i ous; producte de llotja, com ara peix; i productes d'elaboració pròpia com els carnis.

El Pregó dels Infants del 2022 reivindica el dret a poder alimentar-se de forma sana i sostenible

Educació

Els infants volen una alimentació sana i sostenible. Aquest és el missatge que han volgut reivindicar els prop d'un miler d'alumnes dels cursos de primària que han participat en l'elaboració del Pregó dels Infants d'aquest 2022. Enguany la lectura de l'escrit s'ha pogut tornar a celebrar de manera presencial en un acte amb aforament reduït al Saló de Cent després que l'esclat de la pandèmia del coronavirus obligués a fer-la de manera telemàtica.

Sota el lema 'Els nens i nenes mengem sa i sostenible', els versos del pregó d'aquest any són el resultat d'una reflexió conjunta feta per estudiants d'una vintena d'escoles

de Barcelona i vol constituir un full de ruta de bones pràctiques per tal de garantir l'accés dels infants a una alimentació sana i sostenible i compartir aquest necessitat amb tota la comunitat educativa.

Cal recordar que els objectius principals de la iniciativa del Pregó dels Infants són els de promoure l'observació de l'alumnat i la proactivitat a l'hora d'investigar el seu propi context des d'una mirada crítica. En aquest sentit, participar en la redacció conjunta de l'escrit també suposa per als alumnes una iniciació en els processos participatius.

Malgrat que l'acte de presentació del pregó es va celebrar amb aforament reduït, l'edició d'aquest 2022 ha comptat amb la participació d'un total de 28 classes.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Nou programa per impulsar l'ocupació als mercats

Formació

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un programa de formació per promoure l'ocupació als mercats municipals. La iniciativa –impulsada per Barcelona Activa en col·laboració amb Mercabarna i la Fundació Intermèdia– té com a objectiu facilitar la inserció laboral dels participants en establiments dedicats a productes ecològics i de proximitat.

La formació està impartida per Mercabarna i compta amb tres especialitats diferenciades: ajudant de carnisseria, ajudant de xarcuteria i auxiliar de comerç de productes ecològics i de proximitat. Durant tot el procés, els estudiants estaran tutoritzats i rebran un acompanyament professional per garantir l'èxit de la seva inserció laboral.

En aquest sentit, un cop superat el programa, els alumnes tenen la possibilitat d'incorporar-se amb un contracte laboral de sis mesos com a dependents especialistes en productes alimentaris. Per fomentar la participació de les empreses i establiments en la iniciativa, els impulsors del projecte no només oferien la possibilitat de preseleccionar gratuïtament els candidats que més s'ajustessin al perfil demanat, sinó que també donaran subvencions per un període màxim de sis mesos i que seran de fins a 5.700 euros per contracte.

Les persones interessades a participar en aquest programa formatiu havien de complir tota una sèrie de requisits, com ara tenir entre 18 i 29 anys, residir a la ciutat de Barcelona i haver aprovat l'ESO, el Batxillerat o un cicle formatiu de grau

mitjà. Els candidats també havien d'inscriure's al Servei d'Ocupació de Catalunya i registrar-se al sistema nacional de Garantia Juvenil. El termini per apuntar-se als cursos finalitzava el 28 de febrer.

Per tal de garantir que els alumnes accedeixen al mercat laboral amb garanties, tots els contractes que deriven d'aquesta formació hauran de tenir una durada mínima de sis mesos i el salari mínim ofert haurà d'entrar dins els criteris de Barcelona Activa, que determinen que aquesta ocupació és de qualitat. D'aquesta manera, amb aquest programa no només es vol garantir que els joves puguin optar a un lloc de treball digne, sinó que també es vol aconseguir fomentar l'ocupació en els mercats municipals barcelonins amb una clara aposta pels productes ecològics i de proximitat.

EN PRIMERA PERSONA

“Si hem pogut amb la covid, resistirem el que vingui”

Sergio Moral

Eix Comercial
Nou Eixample

L'Eix Comercial Nou Eixample és l'única associació de comerç en actiu a l'Esquerra de l'Eixample. Sergio Moral, propietari d'una botiga d'informàtica, nés des de fa prop de catorze anys el seu president.

Com diries que ha canviat el barri en aquests últims anys?

La zona ha envellit molt a nivell de població, i això es nota en el consum. El comerç de proximitat s'està perdent i cada cop hi ha més empreses i menys autònoms.

El projecte dels Eixos Verds i les Superilles pot ajudar a reactivar el comerç?

Tenim molts dubtes i moltes pors amb això. Aquest pla suposarà un canvi en la mobilitat i no sabem fins a quin punt ens pot afectar en la nostra feina del dia a dia. Ara per ara la nostra posició al respecte és negativa, però és una aposta política i ens hi adaptarem.

Com s'ha viscut el coronavirus entre els membres de l'Eix?

La pandèmia ha estat dramàtica. En els últims dos anys hem perdut la meitat dels socis. Molts han tancat, altres han avançat la jubilació i alguns han marxat a zones amb lloguers més assequibles que l'Eixample.

T'has plantejat marxar?

Marxaré en el moment que no sigui rendible estar aquí. Al final això és un negoci. Però en aquest barri som molt resilient. Si hem pogut aguantar una pandèmia, resistirem el que vingui.

Foto: Ajuntament

Compte enrere per a la construcció del nou Mercat de Montserrat

Foto: Ajuntament

Equipaments

L'Ajuntament de Barcelona ja ha licitat les obres per a la construcció del nou Mercat de Montserrat, al districte de Nou Barris. La previsió és que les actuacions –que compten amb un pressupost de prop de catorze milions d'euros– puguin estar enllestides de cara al segon semestre del 2024.

L'edifici actual del mercat està ubicat a l'illa de cases formada per la via Favència, els carrers d'Aiguablava i de les Torres i el Camí Vell de la Pedrera. En aquest espai també hi ha diversos parcs infantils i una zona d'aparcament, que és precisament on es vol situar la nova construcció. Això permetrà que el mercat continuï amb la seva

activitat habitual mentre s'allarguin les obres del flamant equipament. Pel que fa al nou edifici, la previsió és que tingui prop de 10.045 metres quadrats de superfície distribuïts en dues plantes subterrànies, la planta baixa i l'altell.

ESPAIS DE COHESIÓ SOCIAL

“Els mercats municipals són una de les joies de Barcelona i un referent per a moltes ciutats del món, i d'aquí la nostra aposta per aquests equipaments amb una inversió de 100 milions d'euros aquest mandat per millorar-los”, apunta el primer tinent d'alcaldia Jaume Collboni, que considera que espais com el nou Mercat de Montserrat són “essencials” per a la cohesió social i per al foment de l'ocupació.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Un lloc on fer silenci per les víctimes de trànsit

SANT MARTÍ/ Fer turisme de quilòmetre zero no només vol dir redescobrir la nostra ciutat, sinó prendre consciència de realitats que sovint, de tan interioritzades, ens passen desapercebudes o no els donem la importància que tenen.

*I sento com la muda
mort dels homes s'emporta
el meu do de paraules:
esdevé pur silenci
el meu dolor*

Amb aquest fragment del poema *Cançó de la mort callada*, de Salvador Espriu, en una zona enjardinada al costat del passeig Marítim de Nova Icària i l'espigó del Bogatell un banc d'acer d'11 metres de longitud ens convida a fer silenci i recor-

La projecció de les ombres que generen les lletres encunyades quan hi toca el sol permeten llegir un poema

dar les persones que han mort en accidents de trànsit. És el Memorial en record de les víctimes de trànsit, que des de l'abril de 2019 ens remarca que les víctimes d'un accident no són només les persones que hi moren, sinó també els seus familiars i amics, fent més visible les conse-

Foto: Ajuntament

qüències dels accidents i el dolor que comporten.

Les principals associacions de víctimes d'accidents de trànsit, P(A)T i STOP Accidents, havien demanat a l'Ajuntament de Barcelona la instal·lació d'un espai memorial com aquest, i l'any 2019 el consistori el va fer realitat.

En el seu moment es va decidir instal·lar el monument en aquest indret pel seu ca-

ràcter memorial i perquè serveix com a lloc de trobada per a actes en record de les víctimes d'accidents de trànsit, però anar-lo a visitar és una experiència del tot recomanable. No només per prendre consciència d'aquesta realitat, sinó també per gaudir del lloc i del monument, que permet llegir el fragment del poema d'Espriu a través de la projecció de les ombres que generen un seguit de lletres encunyades quan hi toca

el sol. Un bonic joc de llums natural que s'ha de veure en directe per poder apreciar en tota la seva bellesa.

El monument també inclou una placa on es reproduïx la inscripció del fragment del poema d'Espriu i la frase "A les víctimes de trànsit". Tot plegat va ser dissenyat l'any 2010 per l'arquitecta Judit Masana, adscrita a la Direcció d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona, que va morir l'any 2016.

El cementiri de Sant Andreu: orígens medievals i tolerància religiosa

NOU BARRIS/ Durant l'edat mitjana, el fossar parroquial de Sant Andreu de Palomar va quedar petit i la població va necessitar construir un nou cementiri. Així va néixer el cementiri de Sant Andreu, que fins al 1837 no va tenir la ubicació actual. Va ser aquell any quan es va traslladar als terrenys de la masia de Can Calç, un espai tranquil ben a prop del camí de Sant Andreu a Horta i damunt d'una petita elevació a resguard de la riera de Sant Andreu. Quan el municipi va passar a formar part de Barcelona, el 1897, el cementiri va passar a ser propietat de l'Ajuntament.

La particularitat d'aquest cementiri és que conté un recinte jueu, amb tombes sota terra i vegetació, tal com mana la tradició jueva. També té una zona reservada per a enterraments de cristians protestants. Pel que fa a les tombes més destacades, cal citar les de famílies importants, com els Basté, els Fabra o els Guix, que tenen els panteons a la placeta d'entrada. Una de les tombes més visitades és la del capellà Francesc Pla, conegut com el santet de Sant Andreu, un jove seminarista a qui el bisbe va prohibir dir missa perquè la seva mare practicava l'espiritisme.

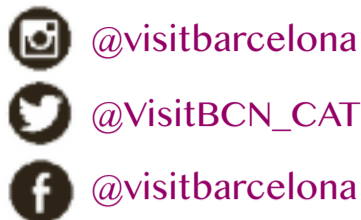
Foto: Ajuntament

La torre de l'aigua que va anar desapareixent

GRÀCIA/ La torre de l'aigua de Gràcia va ser construïda a mitjans del segle XIX, en un moment en què els cultius eren el motor de l'economia de la vila. Es tracta d'una torre cilíndrica amb una finalitat purament pràctica: estava destinada a controlar la pressió de l'aigua per distribuir-la. Amb els anys i els canvis que va experimentar Gràcia, la torre va acabar caient en desús i els edificis veïns van anar guanyant terreny progressivament. Finalment, només en va quedar visible la motllura horitzontal i l'entrada de mig punt amb porta metàl·lica.

Foto: Ajuntament

la Barcelona desconeguda

Can Castelló: una masia burgesa que fa de centre cívic

Foto: Ajuntament

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Pensa en una masia. Ara pensa on està ubicada. Te l'has imaginat en un entorn rural, oi? Doncs a la ciutat també n'hi ha. Concretament, a Sant Gervasi hi ha Can Castelló, una antiga casa pairal burgesa que el 21 de maig de 2008 va ser inaugurada com a centre cívic, i que també acull un casal de gent gran.

Aquesta masia –que es troba als jardins de Can Castelló, amb accés pels carrers de Freixa i de Castelló– és un vestigi del passat agrícola de Sant Gervasi de Cassoles. És de principis del segle XX, té una superfície de prop de 1.200 metres quadrats i compta amb una sala noble exquisidament decorada a la primera planta.

La història de Can Castelló ha anat sempre de la mà de la història del barri, de ma-

nera que ha estat testimoni i part del seu desenvolupament social i urbanístic. En aquest sentit, l'edifici està lligat a noms que van deixar una important empremta tant a Sant Gervasi com a tota la ciutat, com ara Galvany, Castelló o Calvet.

RECUPERADA PER AL BARRI

L'Ajuntament va recuperar l'edifici de Can Castelló l'any 1981 i hi va fer unes obres de rehabilitació, però no va ser fins al 1993 que va començar a funcionar com a casal de gent gran. Anys més tard, el 2008, s'hi va fer la darrera rehabilitació per convertir l'antiga masia en un centre cívic per al barri.

La voluntat del consistori era que aquest equipament municipal pogués acollir les iniciatives de les diferents entitats del barri i fo-

mentar la participació ciutadana en activitats formatives i de lleure, així com oferir diferents mostres d'expressió artística (música, cinema, art contemporani...). En definitiva, convertir-lo en un espai dinàmic i obert al barri on tothom pugui trobar allò que li interessa.

I així ha estat. Per exemple, aquest primer trimestre de l'any, el Centre Cívic Can Castelló ha programat classes de dansa, de cuina, d'anglès o de gimnàstica, per citar només alguns tallers. En paral·lel, també ha programat espectacles familiars, concerts i exposicions per a tots els gustos i edats.

Amb tot, Can Castelló és un exemple de com es poden recuperar edificis del barri en desús i tornar-los a omplir de la vida que algun dia havien tingut, passant de ser privats a obrir les portes de bat a bat al veïnat.

Eixample

La papallona modernista de la Casa Fajol

La Casa Fajol, a la Nova Esquerra de l'Eixample, pot semblar un edifici força normal si vas caminant i no alces la mirada. Però si, de cop, mires amunt, et toparàs amb una gran papallona modernista observant-te. Per això, és clar, és coneguda popularment com la Casa de la Papallona, tot i que es diu Casa Fajol pel seu propietari, Salvio Fajol.

Es tracta d'un edifici modernista ideat per l'arquitecte Josep Graner, construït entre els anys 1911 i 1929, i està catalogat com a edifici d'interès històric i artístic per l'Ajuntament. Situada al carrer de Llançà, és una casa de formes senzilles, però destaca pel trencadís semicircular en forma de papallona que corona la façana. És un edifici estret entre mitgeres, de sis plantes amb llargs balcons de baranes de ferro forjat ornamentades amb motius florals. El vestíbul està decorat amb arrambadors de ceràmica i parets esgrafiades.

AMAGADA

La reforma de l'antiga plaça de toros de Les Arenes, ara convertida en centre comercial, ha deixat amagada la Casa Fajol i malauradament només es pot veure des del mateix carrer. Abans, en canvi, es podia observar des de la plaça d'Espanya i des del parc de Joan Miró. La bonica papallona no acapara totes les mirades que es mereix.

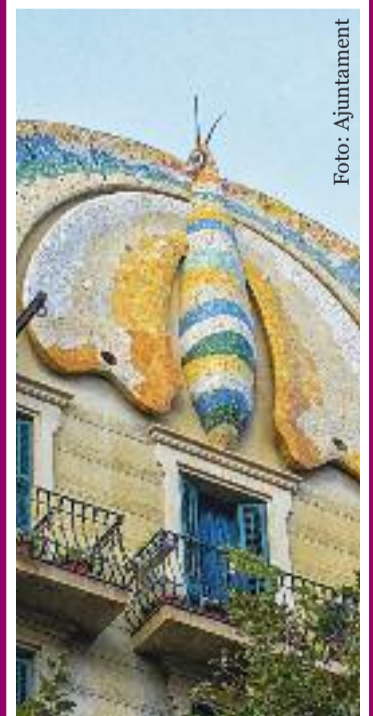

Foto: Ajuntament

L'església de Sant Genís dels Agudells resisteix el foc i el pas dels anys

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ L'església de Sant Genís dels Agudells és encara més antiga del que ens podríem imaginar. Tot i que l'edifici actual és de l'any 1571 (que déu-n'hi-do), sembla que en realitat va ser fundada ni més ni menys que l'any 931.

Durant el segle XIV, l'església va passar a dependre del monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron i, ja al segle XIX, de la parròquia de Sant Joan d'Horta. Un tret destacable és que al costat de l'església encara es conserva un cementiri particular: és l'únic que queda dins del nucli urbà de Barcelona i que no depèn de l'Ajuntament. Hi són enterrats diversos personatges il·lustres i, durant un temps, hi va estar enterrat Manuel Carrasco i Formiguera, militant d'Unió Democràtica de Catalunya, afusellat a Burgos el

1938, que l'any 2001 va ser traslladat al cementiri de Montjuïc.

L'església de Sant Genís dels Agudells té una sola nau amb creuer, capelles i una porta adovellada, a més del característic campanar, que data del segle XVII. El temple forma part d'un conjunt medieval, que també inclou el cementiri, la rectoria i el mas de Can Safont, del segle XIII. A l'inici de la Guerra Civil, un incendi va cremar bona part de l'església, però això no va impedir que, encara avui dia, es conservi la creu gòtica que hi ha esculpida a la façana. La casa parroquial també manté la pedra treballada a les finestres i el portal amb un arc de mig punt. Però no tot el conjunt medieval es conserva així de bé: el mas de Can Safont ha estat reconstruït moltes vegades i ha perdut l'aspecte original.

“Tenir en César Aneas al Lima Horta Bàsquet em va canviar la vida”

Carla Pérez / Aler del CBF Cerdanyola i exjugadora del Lima Horta

Carla Pérez (Barcelona, 1991) sempre ha portat el número 7 a la samarreta. Sempre que no ha coincidit en un equip amb la seva amiga Lara Fernández. “Al Barça CBS se'l va quedar ella per ser més veterana i ara, al CBF Cerdanyola, la moneda li va donar la victòria”, confessa l'aler formada al Col·legi Jesús-Maria i al Lima Horta Bàsquet.

Toni Delgado
HORTA

Ets una persona molt alegre. Per a tu el bàsquet és com un somriure?

M'agradaria dir-te que sí, però soc tan competitiva que moltes vegades, si no em surten les coses, se'm transforma la cara.

T'arriba a passar en un concurs de triples o no tens temps?

No, perquè agafó la pilota i llenço. Mai miro si entra o no ni penso en res més.

T'han anat canviant la mecànica de tir?

Encara que sembli mentida, al col·legi penetrava gairebé sempre. Tenir en César Aneas al Lima Horta Bàsquet em va canviar la vida perquè, més que modificar-me la mecànica, em repetia: "Carla, no pensis". Era la seva manera de convidar-me a llençar, i llençant i llençant vaig agafar molta confiança. Jo mateixa he anat variant una mica l'estil. Soc molt observadora i esponja.

Primer vas jugar a futbol al Col·legi Jesús-Maria de Sant Gervasi...

I va ser el meu esport favorit fins que el professor d'Educació Física em va insistir perquè provés amb el bàsquet i... Me'n vaig enamorar per sempre! Després vaig estar 11 anys al Lima Horta Bàsquet, fins que vaig notar que necessitava un canvi.

Per què el necessitaves?

El Lima Horta Bàsquet era i sempre serà casa meva. Tenia molta confiança amb l'entrenador, Isaac Fernández, i potser ell ja no sabia treure'm més com a jugadora i jo ja no era capaç de donar-li el que necessitava de mi. A mi m'encantava com a tècnic i crec que jo també li agradava com a jugadora.

El teu destí, Sant Feliu de Llobregat. Com era aquell Barça CBS?

Ens vam reunir moltes jugadores que no havíem competit mai juntes i que no vam saber connectar gaire a la pista. Se'ns van escapar alguns partits per pocs punts i cada cop ens costava més remuntar la situació. Vam aconse-

guir només quatre triomfs i vam baixar a Copa Catalunya. Vaig marxar al CBF Cerdanyola, on vam muntar un equip molt potent que es va quedar a les portes de l'ascens a Lliga Femenina 2 unes quantes vegades.

I vas tornar al Barça CBS.

Havia crescut força com a esportista i se'm va brindar l'oportunitat de viure una segona etapa a Sant

“Després d'11 anys jugant al Lima Horta Bàsquet vaig notar que necessitava un canvi”

Feliu de Llobregat en un grup ja consolidat i dirigit per en Mateo Rubio que m'encantava veure jugar.

Un entrenador sincer i directe que sembla que tingui les paraules adequades per a cada jugadora.

Exacte. En Mateo Rubio em va donar molta confiança i em va ensenyar moltíssimes coses. Va ser un dels meus millors anys. És

més: et diria que no hi va haver ni un sol dia que em fes pesa anar a entrenar-me.

Però no vas continuar-hi i vas marxar a Austràlia.

En Mateo Rubio em volia renovar i m'hi hauria quedat més temps, però tenia clar que volia passar una temporada a Austràlia. Em va canviar la mirada de la vida, no tenia una rutina... No sabia què faria aquell dia... Cada jornada era una aventura. És un país meravellós!

Vas arribar a veure algun tauró blanc?

No. Sí que hi va haver una vegada en què vam haver de sortir a correu de l'aigua perquè va sonar la sirena. Un altre dia, fent surf, vaig veure una ombra molt gran apropant-se i vaig passar molta por. Encara bo que només era un lleó marí...

És mig inofensiu?

No ho tinc molt clar... Però per si de cas!

Tens una connexió especial amb el mar?

M'encanta, però el respecto molt...

Sí? Però si a Austràlia feies surf!

Aquí li tinc respecte al mar i allà, en canvi, gaudia del surf en qualsevol platja sense problemes i no m'importava que els i les surfistes em diguessin que el dia anterior hi havia un tauró per la zona. No sé, em sentia més segura. Més lliure. Hi ha llocs que et transformen.

Al CBF Cerdanyola estàs vivint una de les teves millors temporades.

M'ho estic passant molt bé. Els resultats són excel·lents i ens cuidem i entenem totes molt.

Teniu un equip molt potent i equilibrat: Ana Alonso, Laia Espín, Elena Múrcia, tu...

És un planter llarg en què costa repartir els minuts perquè qualsevol jugadora podria tenir 30 minuts en un altre equip. Somiem amb l'ascens i ens deixarem l'ànima per assolir-lo.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació
Mitjans Km 0

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

líniahorta

No t'ho perdís

Foto: Dansa Metropolitana

Dansa Metropolitana

El festival Dansa Metropolitana arriba enguany a la seva cinquena edició amb el propòsit de "posar en valor les confluències, la suma de cultures diverses que es mantenen entre les nostres ciutats de manera fluida que, com les aigües d'un riu, són la suma dels seus afluents". Aquest cop se celebra entre el 10 i el 27 de març als teatres, centres cívics, carrers, places i espai públic d'una dotzena de ciutats metropolitanas: Barcelona, Badalona, Cornellà, el Prat, Esplugues, Granollers, l'Hospitalet, Sabadell, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

Famosos

Els Premis Gaudí d'aquest any han tingut nom de dona. Més aviat, de dones. Un d'aquests noms és el de Neus Ballús (Mollet del Vallès, 1980), que va ser la gran triomfadora de la gala que es va celebrar al MNAC el 6 de març. La pel·lícula *Sis dies corrents*, de la directora de cinema molletana, és la que es va endur més estatuets: millor pel·lícula, millor direcció, millor protagonista masculí per a Mohamed Mellali, millor secundari per a Valero Escobar i millor muntatge. La particularitat principal del film de Ballús és que està protagonitzat per actors no professionals, que ara ja se'n poden considerar: un Gaudí els avala. En recollir el guardó a millor direcció, Ballús va destacar el paper de les dones al cinema: "Quan vaig veure la Carla [Simón] agafant l'Os d'Or [a la Berlinale] vaig plorar tota l'estona. Aquesta història ja no ens la podran esborrar: les dones hem arribat al cinema no per fer només òperes primes, hem vingut per quedar-nos".

La fitxa

QUI ÉS?

N E U S B A L L Ú S

ÉS FAMOSA PER...

Ser directora de cinema
La seva òpera prima, 'La plaga', va triomfar als Gaudí 2014

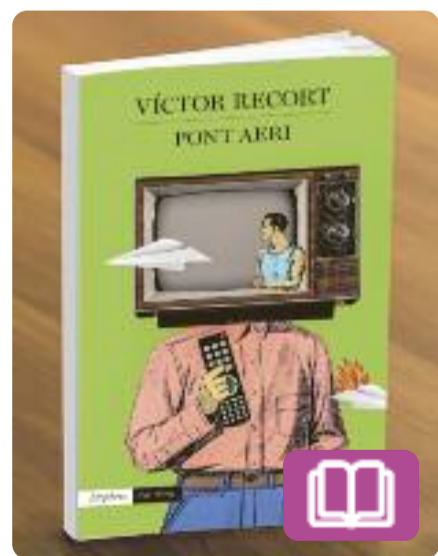
QUÈ HA FET?

Guanyar el Gaudí a millor pel·lícula i direcció
La seva 'Sis dies corrents' s'ha endut tres premis més enguany

A LES XARXES...

Alegria per un premi merescut
Els usuaris la feliciten i celebren tant el guardó com el discurs

Llibres

Pont aeri
Víctor Recort

La *sitcom* de més èxit de tots els temps de la televisió catalana, *Pont aeri*, sobre dos amics de caràcters oposats que viuen junts, va acabar amb els protagonistes barallats. L'un va anar a treballar a Madrid, on s'ha convertit en una estrella televisiva. L'altre es va quedar a Barcelona, on ha seguit la seva carrera. Un dia, però, el de Madrid ho engega tot a rodar i torna.

Teatre

Master Xof
Joan Pera

Amb el restaurant ple a vessar, Joan Pera, amo i cap de cuina de La Perdueta Eixerida, acaba de saber que la seva família vol tancar i vendre el restaurant amb l'excusa d'una jubilació que mai no ha volgut. Emprenyat i decebut, es tanca a la cuina per preparar un particular i divertit menú per demostrar que encara està en forma. Al teatre Goya de Barcelona.

Música

Cinema
Ciudad Jara

Cinema és el segon disc de Ciudad Jara, el projecte musical que va emprendre el cantant Pablo Sánchez després de la separació del mític grup La Raíz. L'àlbum inclou una desena de cançons en què Sánchez s'ha permès experimentar amb total llibertat. El títol del disc fa referència al cinema que tenia la seva àvia, on ell dormia quan la visitava de petit.

Pelis i sèries

Escape Room: La pel·lícula
Hèctor Claramunt

Quatre amics, una habitació, molts secrets i una única via de sortida: la veritat. Dues parelles que només volien passar una nit divertida fent un *escape room* hauran de posar a prova la seva amistat per poder-ne sortir. Hèctor Claramunt i Joel Joan porten a la pantalla gran el seu èxit teatral, *Escape Room*, que ja fa quatre temporades que triomfa.

ESTILS DE VIDA

Consells per estalviar aigua

Foto: Pexels

i MEDI AMBIENT

La sequera torna a ser una realitat. La pràctica absència de pluges en els últims mesos està deixant els pantans buits i la situació és preocupant. A escala global, a més, l'ONU ha alertat recentment que la meitat de la població mundial pateix escassetat d'aigua. Davant d'això, tenim a les nostres mans petits gestos que, si bé no solucionaran el problema, sí que ajudaran a no fer-lo empitjorar. En concret, ens fixarem en un llistat de consells de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per millorar l'eficiència en l'ús de l'aigua a la llar.

En primer lloc, és imprescindible que ens acostumem a tancar les aixetes mentre no fem servir l'aigua. Això és aplicable a la pica del lavabo mentre ens rentem les dents, al telèfon de la dutxa mentre ens ensabonem o a la pica de la cuina mentre rentem els plats. A més, si detectem una aixeta de casa que perd aigua, l'hem de reparar al més aviat possible. D'altra banda, hem de renunciar als banys amb la banyera plena i prioritzar les dutxes. També és important no fer servir el vàter com una mena de paperera on pots llençar qualsevol cosa i estirar la cadena. Pel que fa a la cuina, l'aigua que es fa servir per bullir, per exemple, pot servir després per regar les plantes.

Les claus

AIXETES

Acostuma't a tancar l'aixeta mentre no fas servir l'aigua. Si una aixeta de casa teva perd aigua, repara-la de seguida

VÀTER

No facis servir el vàter com si fos una mena de paperera on pots llençar qualsevol cosa i després simplement estirar la cadena

BANY

Prou d'omplir la banyera d'aigua per fer-te banys de luxe: prioritza les dutxes ràpides, neteja el teu cos i la teva consciència

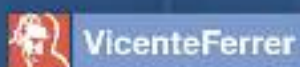
CUINA

Molta aigua que fem servir a la cuina, com ara per bullir o cuinar al vapor, es pot reutilitzar després per regar les plantes

Foto: Pexels

ES BUSQUEN 3.000 AMICS INVISIBLES AQUEST ANY, REGALA APADRINAMENT

VULL COL·LABORAR

Descubreix-ho a

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzeret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es